

Hoofdstuk 63

Asmahaël spreekt over het goddelijke woord

1. "En nu", zei Adam verder, "daar op Henoeh na allen geantwoord hebben en Henoeh vanzelfsprekend reeds lang het levende antwoord zelf is, laat ons tot slot nog eens zien hoe Asmahaël dat alles opgevat heeft; en zijn antwoord zal het laatste en zekere bewijs vormen dat hij volgens de wil Van Jehova waardig opgenomen zal mogen worden in ons vaderlijke midden.
2. En zeg ons nu, Asmahaël, hoe jij het hebt opgevat en toon ons hoe je de voor jou bestemde leraar hebt begrepen; spreek daarom naar beste weten! Amen."
3. En zie, meteen begon Asmahaël het volgende, zeer gedenkwaardige antwoord te geven en wel zo getrouw als het hem door Mij ingegeven werd:
4. "Geliefde vaders der vaders der aarde, het was voor jullie, kinderen van de zeer verheven, hoogst heilige Vader te moeilijk om het zo wonderbaarlijke woord van Henoeh te begrijpen en het volledig te doorgronden vanuit de innerlijke diepte van de wortel des levens! O vaders der vaders der aarde, hoe zou ik, nietige worm in het stof, jullie uitleggen, - ja aantonen, hoe ver het oneindige zich met het eindige zou kunnen verenigen, de dood met het leven, de nacht met het licht, de aarde met de zon, hoe het tijdelijke met het eeuwige en hoe de schepselen met God!
5. O vaders der vaders der aarde, wanneer ik dat zou kunnen, waarlijk, dan zou de aarde niet alleen overdag spaarzaam worden verlicht door slechts één enkele zon; o luister, met ieder woord, met ieder geluid van de tong zouden dan legers zonnen ontstaan, die allen de aarde heel monter omcirkelden!
6. O vaders der vaders der aarde, ik bedoel, de macht van zulke woorden en eveneens het uiteindelijk begrijpen daarvan staat hoger, oneindig veel hoger dan dat ik, een aan de dood en de nacht nog maar nauwelijks ontrukte slaaf, het grootste der wonderen, een wonder der wonderen, reeds door het woord zou kunnen onthullen!
7. Ik heb heel vaak zeer wijze daden door dieren zien doen; die dingen waren werkelijk zo verbazingwekkend, dat mensen die ondanks vlijtige inspanning niet tot stand zouden kunnen brengen; maar woorden om dat te benoemen wat zij deden, o luister, - woorden, dit wonder der wonderen, kon mijn luisterend oor nooit van de tongen van de meest wijze dieren horen!
8. Toen dacht ik: de wijste daad kan nooit het leven aan het leven van het leven bekend maken! Want dikwijls zag ik spinnen midden in het meest gedurfde web sterven, - ja zelfs in de grote paleizen van de machtige steden der diepte hield de dood al vaak een heel ijselijk oogstfeest!
9. Ja zelfs mensen kunnen aan andere mensen zonder het gebruik van woorden moeilijk meer van het leven tonen dan een steen kan aan een andere steen!
10. Doch woorden, o luister, de woorden stammen af van het leven, die tonen ons wederom het leven! En kon het leven oorspronkelijk zich anders dan enkel en alleen maar in het Woord bevinden?!
11. In het Woord is leven; het Woord is het leven en God is het Woord en het leven. Het leven vindt zichzelf slechts in het Woord en het Woord moet immers, eeuwig van God zichzelf verwekkend en zich als leven van leven vindend, heel krachtig hebben gesproken en ook alles zo uit zichzelf vormend, oneindig hebben geschapen!
12. O vaders der vaders der aarde, wanneer ik nu door Henoeh de zeer machtige heerschappij van het Woord ondervind en door het Woord alles in mij wordt omgevormd, o, dan vraag ik niet meer naar leven! Voorwaar, dat heb ik toch immers reeds in het Woord gevonden; en voor wie deze getuigenis van het leven niet voldoende is, o vaders, die zal waarschijnlijk nooit een andere vinden! Amen."